

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Р1 468/2024
12.12.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић и Зорана Хаџића, чланова већа, у поступку предлагача АА из ..., чији је пуномоћник Петар Бојовић, адвокат из ..., ради заштите права на суђење у разумном року, одлучујући о сукобу надлежности за одлучивање о приговору између Основног суда у Обреновцу и Апелационог суда у Београду, у седници одржаној 12.12.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у овом предмету **СТВАРНО ЈЕ НАДЛЕЖАН** Основни суд у Обреновцу.

Образложење

Основни суд у Обреновцу се решењем Р4П 130/24 од 29.10.2024. године огласио стварно ненадлежним за поступање по захтеву пуномоћника предлагача за утврђивање повреде права на суђење у разумном року у предмету тог суда П1 205/11 и предмет је уступио Апелационом суду у Београду на одлучивање, сматрајући да није надлежан да одлучује о поднетом захтеву јер се предмет Основног суда у Обреновцу П1 205/11 налази у Апелационом суду у Београду ради одлучивања о изјављеној жалби на првостепену пресуду.

Апелациони суд у Београду није прихватио стварну надлежност, већ је уз допис Р4р 150/24 од 14.11.2024. године доставио спис Врховном суду ради одлучивања о сукобу надлежности који је изазвао, са наводима да не прихвата своју надлежност јер се ради о приговору поднетом Основном суду у Обреновцу ради покретања поступка заштите права на суђење у разумном року и убрзања поступка у предмету тог суда П1 205/11.

Решавајући настали сукоб стварне надлежности на основу члана 22. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11...10/23) у вези са чланом 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку - ЗВП („Службени гласник РС“ бр. 25/82, 48/88 и „Службени гласник РС“ бр. 46/95, 18/2005, 85/2015, 45/2013, 55/2014, 6/2015, 106/2015 и 14/22) и члана 32. став 2. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 10/23), Врховни суд је нашао да је за поступање у овом предмету стварно надлежан Основни суд у Обреновцу.

Према стању у списима, пуномоћник предлагача је 09.10.2024. године поднео приговор Основном суду у Обреновцу ради покретања поступка заштите права на суђење у разумном року у предмету тог суда П1 205/11, са предлогом за убрзање тог поступка и издавање налога судији који води тај поступка да предузме процесне радње које делотворно убрзавају поступак.

Одредбом члана 7. Закона о заштити права на суђење у разумном року („Службени гласник РС“ број 40/2015...92/2023) прописана су правила подношења приговора ради убрзања поступка и поступка по приговору, па је, између осталог, ставом 1. овог члана прописано да странка подноси приговор суду који води поступак или суду пред којим се води поступак ако сматра да је јавни тужилац повредио њено право.

Према томе, приговор је на основу цитиране одредбе члана 7. став 1. наведеног закона правилно поднет Основном суду у Обреновцу јер се утврђење повреде права на суђење у разумном року и убрзање поступака траже управо у поступку који води тај суд (у предмету П1 205/2011 Основног суда у Обреновцу), те је стога без утицаја на надлежност овог суда да одлучује о поднетом приговору чињеница што је у међувремену, након подношења приговора, спис предмета послат Апелационом суду у Београду на жалбено одличивање.

Из изнетих разлога, Врховни суд је применом одредбе члана 22. став 2. ЗПП у вези са чланом 30. став 2. ЗВП, одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина,с.р.**

**За тачност отправака
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**